

LIKOVNI RAD (od 1. do 4.):
1. nagrada JAN ŠTURBEK, FILIP
STUBIČAR, DUNJA FIGAČ,
OŠ „BRAĆA RADIĆ“ KC, PŠ
STARIGRAD
Mentor: MAJA KEZELE

LIKOVNI RAD (od 1. do 4.):
2. nagrada
NIKOL ŠKUDAR,
OŠ „ANTUN NEMČIĆ
GOSTOVINSKI“, KOPRIVNICA,
Mentor: IVANA ZRINJSKI

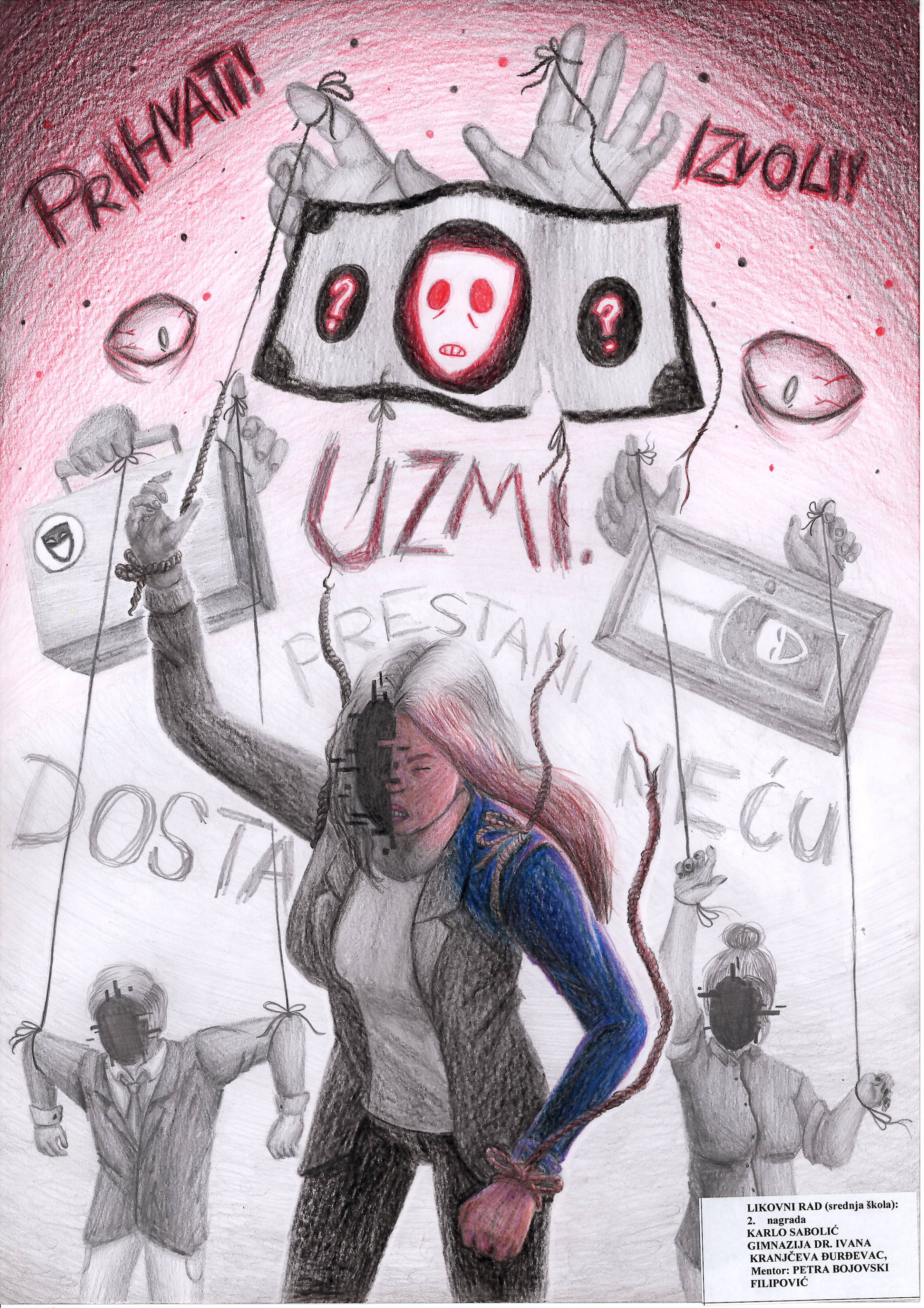
3. nagrada
NATALI BUZUK
OŠ „BRAĆA RADIĆ“ KC, PŠ
STARIGRAD
Mentor: MAJA KEZELE

LIKOVNI RAD (srednja škola):
1. nagrada
LORENA ŠIMOTA I LINA ŠULJ
SREDNJA ŠKOLA
KOPRIVNICA,
Mentor: SANJA RABADŽIJA

LIKOVNI RAD (srednja škola):
2. nagrada
KARLO SABOLIĆ
GIMNAZIJA DR. IVANA
KRANJČEVA ĐURĐEVAC,
Mentor: PETRA BOJOVSKI
FILIPOVIĆ

LIKOVNI RAD (srednja škola):
3. nagrada
ANA CRNČIĆ
SREDNJA ŠKOLA "IVAN
SELJANEC" KRIŽEVCI
Mentor: TAMARA VRHOVEC

LIKOVNI RAD (od 5. do 8.):
1. nagrada
IVA KATALENIĆ
OŠ SOKOLOVAC
Mentor: IVANA DEVČIĆ
RAKJAŠIĆ

LIKOVNI RAD (od 5. do 8.):
2. nagrada,
MARTA GOLUBIĆ
OŠ "BRAĆA RADIĆ"
KOPRIVNICA
Mentor: SANJA PAKASIN

VRTLOG JE TOG DANA
PROCUKAO
KORUPCIJU

LIKOVNI RAD (od 5. do 8.):
3. nagrada,
HELENA POTOČNJAK
OŠ KOPRIVNIČKI BREGI
Mentor: IVANA DEVČIĆ
RAKIJAŠIĆ

Brojalica korupcije

Korumpiran sam ja, korumpirana si ti
idemo se prestati korumpirati svi.

Tko se korumpirati nije prestao,
taj će brojati do 100, a mi ćemo čekati
dan kad korupcija izlazi iz igre zauvijek van !

NOS- 65432

LITERARNI RAD (od 1. do 4.):
1. nagrada IVANO BEŠI
OŠ „ANTUN NEMČIĆ
GOSTOVINSKI“, KOPRIVNICA
Mentor: ĐURĐICA POŠTA

KORUPCIJA JE NESTALA

KORUPCIJA je nestala,
konačno je prestala!
POŠTENJE zvoni,
na sve strane
i uljepšava naše dane!

Djeca su sanjala,
o velikim snovima!
O boljem životu
mnogima!

PRAVDA je postala,
dom svih nas!
Cijelom svijetu,
donijela spas!

KORUPCIJA je godinama
vladala,
i ružne note
skladala!

Lijepe note,
tu su sada,
jer KORUPCIJA
više ne vlada!

Kad korupcija bude bajka

Doći će dan koji svi čekamo.

Da nema više veza i vezica i nekih priča bez vezica.

To će biti dan , kad svi ljudi na ulici budu imali osmjech na licu,
dan kad bude veselje i pjesma , ples i oduševljenje.

A priče o korupciji postanu bajke i legende.

Bila jednom jedna korupcija...

ŠUMA 11012

LITERARNI RAD (od 1. do 4.):
3. nagrada KATJA VLAH
OŠ „ANTUN NEMČIĆ
GOSTOVINSKI“, KOPRIVNICA
Mentor: ĐURĐICA POŠTA

Jedan sasvim neobičan četvrtak

Studeni je pokucao na vrata. Kiše su padale neprekidno, vjetar je rušio sve pred sobom, vozači su morali biti oprezni na cesti zbog magle. Išla sam u školu. Svi su bili tužni zbog kiše i ružnog vremena. Vrijeme se nije mijenjalo već nekoliko dana.

Probudila sam se jednog sasvim normalnog četvrtka. Protrljala sam oči i ustala. Od trenutka kada sam otvorila oči, osjećala sam neku pozitivnu energiju. Sunce je blještalo kroz zavjese. Spremila sam se za školu i krenula pješke do autobusne stanice. Moji prijatelji su zajedno sa mnom čekali autobus koji je svakodnevno prevezio učenike u školu. U autobusu se isto tako osjećala pozitivna energija. Svi su bili sretni i smijali se. I ja sam bila sretna.

Stigli smo u školu. Šetala sam školskim hodnicima i razmišljala kako su svi sretni i upitala samu sebe što se to događa u našoj školi. Odjednom su nas učitelji, učiteljice i ravnatelj pozvali u dvoranu. Ravnatelj je počeo govoriti. Od trenutka kada je izgovorio rečenicu: „ Djeco, korupcija je nestala!“, svi su se digli i počeli pljeskati. Nakon toga svi smo se oduševljeno vratili na nastavu.

Više nismo podmićivali za žvake, novčić ili napolitanke. Sve smo dijelili. Odjednom kao da se sve pročistilo. Zle misli, korupcija i podmićivanje... sve je to nestalo. Osjećaj je bio neopisivo fantastičan. Sunce je sjalo, svi smo se družili, smijali, zabavljali...

Ostatak dana u školi bio je predivan. Ne samo u mojoj školi, u svim školama, odgojno-obrazovnim ustanovama, korupcija je nestala u čitavoj županiji! Svi učitelji i učiteljice bili su sretni. Više nije postojala grupa petaša koji na školskom hodniku podmićuju kako bi im netko napisao domaću zadaću iz Matematike. Otišla sam u trgovinu pokraj naše škole. Tamo su se djeca okupljala za vrijeme velikih odmora. Isto tako, više nismo podmićivali za pokoji cent, čokoladicu ili žvaku.

Došla sam kući nakon prekrasnog dana u školi. Dan je proletio misleći da je ovo najbolji dan u mom životu jer korupcija zagađuje okoliš, korupcija kvari ljude, a i djecu! Dan kada je nestala korupcija!

Odjednom, sve se zamutilo ispred mojih očiju i polako i nesigurno ih otvaram. Čujem kako kapljice kiše neumorno udaraju u prozor nošene sjevernim vjetrom. Nažalost, ovo je sve bio samo jedan san, san koji ću pamtit, i naravno, san koji najviše želim da se ispuni.

ČETVRTAK81124, 5.b

LITERARNI RAD (od 5. do 8.):
1. nagrada ENA PAJNIĆ,
OŠ KOPRIVNIČKI BREGI,
Mentor: SANJA DANČEK

Tko zna zašto

Bio je to jedan običan dan. Trajao je 24 sata. Svaki je sat trajao 60 minuta, a svaka minuta 60 sekundi. Međutim, prošao je brže. Ne! Prošao je sporije. Ili možda ipak brže... Nešto je bilo drugačije. Oni koje zanima fizika i filozofija znaju da je vrijeme relativno. To možemo i dokazati. Zamislite da igrate nogomet s prijateljima. Nedjelja je, vani je sunčano i puše blagi povjetarac. Nećete ni primijetiti da su tri sata proletjela dok se ne počnu paliti ulične svjetiljke. "Vrijeme leti kad se zabavljaš!" S druge strane, kada ste u čekaonici kod zubara, sat na zidu kao da se zamrznuo. Čekate, čekate... Nikako da dočekate! Ali kad medicinska sestra prozove vaše ime, osjećate se kao da je tih 45 minuta prošlo za 5 sekundi.

Tako je i u malom gradiću Centogradu (na jugu Euronije) vrijeme danas čudno teklo. U policijskoj postaji kazne kao da su se same od sebe ispisivale.

Tko zna zašto? Možda zato što se inače pospana čistačica napokon digla na vrijeme i jutros promijenila tintu u pisaču. Možda zato što policajci nisu morali čitati i odgovarati na tone e-mailova bogatijih građana. Svaki takav e-mail sadrži detaljno objašnjenje zašto im je nepraktično platiti kaznu i upit kako mogu "zahvaliti" policajcima koji im po pedeseti put gledaju kroz prste. "Što je tu loše? Meni novac, a njihova je reputacija čista! Ruka ruku mije." – U sebi je mrmljao mladi policajac odgovarajući na e-maileve i prihvaćajući mito.

Tko zna zašto? Možda je prihvaćao mito jer je pohlepan? Možda je prihvaćao mito zbog naglog porasta najamnine njegova malenog stana?

Tko zna zašto? Možda zato što je vlasnik stana potajno kriminalac i mrzi policiju? Možda zato što vlasnik stana dobiva manju plaću?

Tko zna zašto? Možda zato što njegov šef nikad nije čuo za inflaciju? Možda zato što je njegov šef pročitao članak o seksizmu na radnom mjestu i našao ime svojeg zaposlenika kao jednog od autora članka? Ali, tko zna zašto bi ga to naljutilo? Šef nije mario za ženska prava (niti za ljudska općenito), a nije puno mario ni za stvari koje se ne tiču njegove tvrtke.

Tko zna zašto? - Korupcija zna!

Prije tjedan dana ušla je u šefov ured u plavoj haljinici, crnim štiklama, sivom kaputiću i bijelim biserima oko vrata i na ušima. Šefu je ponudila pozamašnu svotu da otpusti sve radnike i zamijeni ih robotima.

Šefa se u početku ta ideja dojmila, ali taman kad je posegnuo za penkalom da potpiše ugovor, opazio je logo kompanije koja proizvodi robote i skoro pao u nesvijest. To je bio njegov najveći rival. Korupcija ga je htjela prevariti. Istjerao ju je iz ureda urlajući. Kako bi mu se osvetila, Korupcija je nagovorila njegovog zaposlenika da napiše članak o seksizmu rekavši mu da je njezina ideja za partnerstvo između dviju kompanija odbijena jer je žena.

Sretna zbog uspješno objavljenog članka, Korupcija se otišla pohvaliti šefu tvrtke za robote. Taj je bio podmukao i škrt pa nije ni čudo da se na prvi pogled zaljubila. Međutim, jedina stvar koju je on volio bio je novac.

Korupcija se slomljena srca povukla iz Centograda.

Tko zna zašto, ali Centograd je postao najpošteniji gradić u cijeloj Euroniji.

LITERARNI RAD (od 5. do 8.):

2. nagrada MAŠA

KRESOJEVIĆ

OŠ ĐURO ESTER,

KOPRIVNICA

Mentor: SANJA KAPUSTA

Učenik 2468, 7.a

Svijet bez korupcije

Naš svijet nije savršen, nikad nije bio niti će ikad biti. U njemu se vode mnogobrojni ratovi, ljudi se međusobno ubijaju, a sve zbog želje za moći, slavom i naravno, novcem. No, u našem svijetu postoji nešto što je ponekad gore od ratova i bolesti, nešto što se ušulja u društvo, razara ga iznutra i ne prestaje. To nešto je korupcija.

Korupcija, mito, prešućivanje informacija, neprestane svade i neslaganja dio su našega svijeta. Zamislite da ih nema! Kako bi izgledao svijet bez korupcije? Voljela bih živjeti u takvom svijetu, da nam budućnost donese takav svijet. Dan kada bi nestala korupcija bio bi neobičan. Vijesti na svim televizijama izgledale bi drugačije. Ne bi bilo puno crne kronike. Govorile bi se istine. Mnogi političari danas zataškavaju svoje greške, obično plate drugima da ih nikome ne kažu. Bilo je i slučajeva u kojima bi osoba s povjerljivim informacijama samo nestala i nikad je više nitko ne bi vidio. Slučajnost ili ne?

Da bi nestalo korupcije, prvo bi trebalo nestati laganja. Svjetski bi vođe počeli rješavati ono što je doista bitno, a to su glad u svijetu i zagađenje okoliša. Na dan kad bi korupcija kapitulirala, svjetski bi vođe rekli istinu o svemu što zataškavaju i sigurno ne bi više bili na vlasti. Na vlast bi došao netko bolji, netko tko bi to zaslužio. Od tog bi dana svi radili posao koji vole jer bi ga dobili vlastitom željom i zaslugom. Poslodavci bi zapošljavali pravedno i one koji su za taj posao najbolji. Ne one koji imaju poznatog oca, strica, prijatelja ili deblju kuvertu. Taj bi dan svi pljačkaši, razbojnici i ubojice osjetili grižnju savjesti i prijavili se policiji. Možda bi zatvori bili puni, ali bi ulice bile mirne i sigurnije. U školama i na fakultetima vjerojatno bi bilo lošijih ocjena jer učenici i studenti ne bi varali na ispitima. Sve bi bilo pravedno. Udruge koje se bore protiv korupcije prestale bi sa svojim radom, ali ljudi koji u njima rade ne bi bili bez posla, radili bi nešto što vole i što sami odaberu. Svi bi išli na posao s osmijehom jer bi radili za plaću koju stvarno zaslužuju. Kako bi to bio lijep svijet! A je li moguć? Mi ga moramo učiniti mogućim. Kad bismo se mogli osloboditi raznih strahova kojima je korupcija začinila naš život, živjeli bismo sretnije.

Prvih bi se nekoliko godina ljudi trebali priviknuti na takvu situaciju i bilo bi sve drugačije. No, ljudi se uvijek brzo naviknu na ono bolje pa tako bi se i na novi svijet. Kad bismo mi pronašli mir i sreću, pronašao bi ga i svijet. Korupcija ipak ne može sama nestati. Moramo se svi potruditi istjerati ju iz svog društva i svog života. Kao prvo, moramo pokušati biti bolji ljudi, bolji jedni prema drugima, a samim će time i svijet postati bolji. Počnimo, dan po dan!

DAN KADA JE NESTALA KORUPCIJA

Od drevnih civilizacija,
do naših generacija.
Preko Mezopotamije stare,
do ljudi koji pravdu kvare.

Kroz stoljeća ona se razvijala,
korupcija se baš svugdje odvijala;
novost nisu ni političke afere,
koje su razvijene za sve sfere.

U sjeni vlasti, gdje se dogovori kroje,
bitno je istaknuti moralne heroje.
Svakoga dana njih sve je više
jer zlima se velika kazna piše.

U svijetu moći, svatko na sebe gleda,
bepomoćne tada nejednakost izjeda.
Svi znaju za igru, ali malo tko progovara,
dok se grabe resursi, pravda se ne zagovara.

Utaja, pronevjera i mito,
sve to oduvijek je nezakonito.
I u tami laži istina se rodi,
pravda uvijek dođe kad ju narod hodi.

Prevariti građane sada je umijeće
jer ovo je ipak 21. stoljeće.

Od sada je pravda krilatica svima,
time je ugašena svaka naša tmina.

I USKOK danas tu je bitan,
da moral države više nije upitan;
i županija moja to će iskorijeniti,
novi integritet ona će primijeniti.

Šifra: SIRIUS12345

LITERARNI RAD (srednja škola):
1. nagrada
PATRICIA SABO
SREDNJA ŠKOLA
KOPRIVNICA,
Mentor: SANJA RABADŽIJA

Dan kada je nestala korupcija

Bilo je to iznenadno i gotovo nezamislivo. Jednog jutra Hrvatska se probudila bez korupcije. U novinama, na radiju, putem društvenih mreža proširila se vijest: "NESTALI SU SVI TRAGOVI KORUPCIJE".

Građani su na početku bili skeptični, neki su komentirali kako je to samo privremena "pauza", no kako su sati prolazili, postajalo je jasno da je ovo trenutak koji su mnogi čekali čitav život. U početku su ljudi s nevjericom pratili promjene. Političari su prvi osjetili promjenu novoga stanja. Odluke su se donosile na temelju stvarnih potreba građana, a ne radi osobnih interesa ili političkog utjecaja. Na sjednicama gradskih i županijskih vijeća nije bilo "pokrivenih namjera" niti tajnih sastanaka iza zatvorenih vrata. Projekti su se birali prema onome što je najbolje za zajednicu, a svaki ugovor bio je transparentan i dostupan javnosti. Građani su mogli vidjeti visinu svojih poreza i sredstava namijenjenih za poboljšanje svakodnevnog života. Promjene su bile vidljive i u državnoj upravi. Na šalterima više nije bilo potrebe za već poznatim „uslugama preko reda“. Umjesto toga, sve je funkcioniralo prema pravilima bez privilegija i "zaobilaženja" procedura. Građani su osjećali olakšanje, sigurnost i povjerenje jer su svi napokon bili jednaki pred zakonom, bez obzira na društveni položaj ili političke veze.

Gospodarstvo Hrvatske doživjelo je pravu revoluciju. Poduzeća koja su do tada dobivala poslove preko poznanstva sada su se morala natjecati u ravnopravnim uvjetima. Mali poduzetnici, koji su često bili zanemarivi, sada su imali priliku natjecati se na tržištu i uspjeti bez straha od pokrivenih namjera.

Inovacije, poduzetnički duh i radna mjesta procvjetali su jer se konačno počela cijeniti vrijednost čovjekovog rada. Ljudi koji nisu bili zaposleni i koji nisu primali mirovine dobivali su osnovne namjernice kao što su kruh, mlijeko i osnovne kućanske potrepštine.

U školama su djeca učila o poštenju, a učitelji su napokon mogli s ponosom pokazivati primjere etičkog ponašanja iz stvarnog života. Nastavni materijali više nisu bili samo teorija već su djeca mogla vidjeti svoje roditelje, susjede i prijatelje kako ono što su u školi naučili primjenjuju u svakodnevnom životu.

Dan kada je korupcija nestala u Hrvatskoj promijenio je živote svih njenih građana. Povjerenje u institucije raslo je svakim danom, a ljudi su se počeli osjećati kao pravi vlasnici svoje zemlje. Na

kraju, ovaj je dan postao simbol nade i podsjetnik da zajednički trud i ustrajnost mogu dovesti do stvarnih promjena.

Zaporka: prema12345

LITERARNI RAD (srednja škola):
2. nagrada, PAOLA PREMUŽIĆ
SREDNJA ŠKOLA KOPRIVNICA,
Mentor: SANJA RABADŽIJA

Stvarnost ili privid?

U svijetu gdje su pravda i poštenje često u iskušenju, zamislimo dan kad bi korupcija napokon nestala. U ovom teško ostvarivom scenariju, svijet bi se drastično promijenio te bi se tako otvorila vrata novim mogućnostima. Zanimljivo je istražiti kako bi ljudi reagirali na nestanak korupcije i kakav bi to utjecaj imalo na društvo u cjelini.

Iznenadni nestanak korupcije prvo bi odjeknuo u središtima vlasti. Političari, oslobođeni pritiska mračnih interesa, počeli bi donositi odluke u interesu građana. Građani bi bili iznenađeni, ali i oprezni, jer je povjerenje prema institucijama dugotrajno bilo narušeno. No, s vremenom bi i povjerenje počelo rasti. Ljudi bi se uključili u javne rasprave, postavljali pitanja i sudjelovali u donošenju odluka. Demokracija bi zaista počela funkcionirati kao moć naroda. Ekonomija bi, također, doživjela pravi procvat. Nestanak korupcije značio bi poštenije poslovno okruženje, gdje bi se tvrtke mogle natjecati na osnovu kvalitete proizvoda i usluga, a ne podmićivanja ili nepotizma. Mnogi bi ljudi dobili priliku za posao, jer bi se sustav po zaslugama konačno uzeo u obzir. Poduzetnici bi počeli ulagati u inovacije, a lokalni proizvođači i usluge dobili bi priliku „zasjati“. Ekonomija bi postala dinamičnija, a ljudi bi osjetili blagostanje koje dolazi s poštenim radom.

U svakodnevnom životu, nestanak korupcije imao bi dubok utjecaj na moralne norme i vrijednosti društva. Ljudi bi počeli cijeniti čestitost i integritet. Umjesto da se snalaze u sivim zonama, pojedinci bi se poticali na ispravno djelovanje. Obitelji bi učile svoju djecu o važnosti poštenja, a ne o načinima kako prevariti sustav. U školama bi se detaljnije podučavale etičke vrijednosti, što bi dugoročno oblikovalo novu generaciju koja bi bila otpornija na iskušenja korupcije. Međutim, kao i svaki proces promjene, tako bi i nestanak korupcije naišao na otpor. Postojali bi pojedinci i grupe koje bi se osjećale ugroženima, jer su godinama profitirale od nepoštenja. Njihova reakcija mogla bi biti raznolika – od pokušaja sabotiranja reformi do širenja dezinformacija. No, snaga zajednice i građana bila bi ključna u održavanju napretka. Ljudi bi se udruživali u borbi protiv takvih otpora, osnažujući jedni druge i stvarajući zajednički identitet koji bi se temeljio na pravdi i transparentnosti.

Na kraju, nestanak korupcije ne bi bio samo promjena u sustavu, već bi to bio korak prema humanijem i pravednijem društvu. Kada bi se svijet napunio ljudima koji vjeruju u vlastitu sposobnost promjene, bilo bi to poput buđenja iz sna. Naše društvo, oslobođeno okova korupcije, blistalo bi novim svjetlom, a ljudi bi se povezivali na dubljoj razini, dijeleći zajedničke vrijednosti i viziju boljeg sutra. U tom bi se novom svijetu svatko od nas mogao suočiti s vlastitom odgovornošću. Nestanak korupcije bio bi samo početak; pravi izazov bio bi održati tu promjenu, osigurati da se povjerenje ne izgubi i da se nastavi graditi društvo u kojem su integritet i poštenje temeljne vrijednosti. Ako bi se svi zajedno trudili, budućnost bi mogla biti svijetla i ispunjena nadom, u kojoj bi se svi osjećali sigurnima i slobodnima. Za sve to bio bi potreban samo jedan dan promjene, pomalo čudesan i neobičan, ali ostvariv. Zar ne?

Zaporka: Tehničarka24113

**LITERARNI RAD (srednja
škola):**
3. nagrada, LANA SINJERI
STRUKOVNA ŠKOLA
ĐURĐEVAC
Mentor: ŽELJKA ZOBUNĐIJA